

РЕШЕНИЕ

№ 631

гр. София, 17.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, NO XIV ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Андрей Ангелов

Членове: Биляна М. Вранчева
Мирослав Г. Георгиев

при участието на секретаря Станимира П. Делийска
като разгледа докладваното от Андрей Ангелов Въззивно частно наказателно дело № 20221100601786 по описа за 2022 година

Производството по делото е по реда на Глава XXI от НПК.

С разпореждане от 27.02.2022 г., постановено от Софийски районен съд - Наказателно отделение (СРС - НО), 112-ти състав е прекратил наказателното производство по НЧХД № 332/2022г на СРС, образувано по тѣжба на А. И. С. срещу З. М. – прокурор в СГП, на основание чл. 250, ал. 1, т. 1, вр.чл. 24, ал. 5, т. 2 от НПК, тѣй като първата инстанция е приела, че тѣжбата не отговаря на условията на чл. 81 от НПК и е процесуално недопустима, съгласно чл. 132, ал. 1 от Конституцията на Република България.

Срещу така постановеното разпореждане, в законоустановения срок по чл. 319, ал. 1 НПК, е постѣпила въззивна жалба с вх. №28710/13.05.2022г., лично от частния тѣжител по делото А. И. С.. Обобщено, в същата се твърди, че разпореждането на първоинстанционния съд е незаконосъобразно, базирано на догматични схващания и тълкуване на законите и Конституцията на Р.България. Застѣпва се, че по този начин е допуснато съществено нарушение на гражданските права на тѣжителя и най-вече правото му на защита. В заключение, желае се отмяна на обжалваното Разпореждане и връщане на делото на СРС за разглеждане по същество.

С подадената частна жалба не се правят искания за събиране на доказателства от въззивния съд.

В срока по чл. 322 НПК не са постѣпили писмени възражения срещу подадената жалба до даване ход на делото пред настоящата въззивна инстанция.

В закрито заседание на 17.05.2022 г. въззивният съд, по реда на чл. 327 НПК, е преценил, че за правилното изясняване на обстоятелствата по делото не се налага провеждането на съдебно следствие във въззивната инстанция.

В хода на съдебните прения жалбоподателят А. С. поддържа така депозираната жалба. Последният излага, че разпореждането на СРС, предмет на проверка от настоящия въззивен съд, е незаконосъобразно и бланкетно, както и, че той лично е обиден, оклеветен и достойнството му като личност е унижено от подсъдимата – З. С. М. – прокурор към СГП. Моли за отмяна на обжалваното разпореждане и връщане на делото за разглеждане по същество от СРС.

Повереникът на частния тъжител поддържа жалбата и пледира, че посочените от районния съдия Николай Урумов – докладчик по НД 332/2022г., по описа на СРС, НО, 112 състав, предпоставки за прекратяване на наказателното преследване от частен характер по чл. 250, ал. 1, т.1, във връзка с чл. 24, ал. 5, т. 2 от НПК, във връзка с чл. 81 от материалния закон НК са ирелевантни, тъй като цитираната разпоредба от НК не е относима към основанията за прекратяване на наказателното преследване по подадената тъжба. В допълнение повереникът релевира, че всички изисквания по чл. 81 от НПК, регламентиращ изискванията за форма, съдържание и реквизити на частната тъжба, са напълно и безусловно изпълнени, като това е видно от приложените към делото документи. В заключение излага, че мотивите на първоинстанционния съд са неотнوسими към фактическата обстановка и не могат да послужат за прекратяване на наказателното производство, същите са бланкетни, избягващи задълбочен анализ, неоснователни и почиват единствено на демагогия. Последният излага съображения, че чл. 132, ал. 1 от Конституцията на Република България не освобождава магистратите от задължението за прилично поведение, съобразно с етичните норми на обществото и законодателният текст не трябва да се използва като щит, когато магистрат умишлено обижда, клевети и уронва публично престижа на обвиняеми и подсъдими. Повереникът твърди, че подсъдимата З. М. – прокурор в СГП е използвала обидни квалификации, касаещи тъжителя не само в изпълнение на функционалните ѝ качества като прокурор, но и извън съдебната зала – по време на почивките и преди началото на съдебните заседания. С оглед изложеното моли за отмяна на обжалваното разпореждане и връщане на делото за разглеждане по същество от СРС.

Софийски градски съд, НО, XIV-ти въззивен състав, като се запозна с жалбата, атакуваното разпореждане на СРС, обсъди доводите на жалбоподателя и неговия процесуален представител и се запозна с приложените материали по делото, и след като извърши преценка по реда на чл. 314 от НПК, намери за установено следното:

Производството по НЧХД № 332/2022 г., СРС, НО, 112-ти състав е било образувано по тъжба от А. С. срещу З. М. – прокурор към СГП за извършени престъпления по чл. 148, ал. 2, вр. ал. 1, т. 4, вр. чл. 147, ал. 1 от НК и по чл. 148, ал. 1, т.4, вр. чл. 146, ал. 1 от НК. В тъжбата се излагат твърдения, че при провеждането на открито съдебно заседание, проведено на 04.08.2021г. по НОХД №1000 по описа за 2019г. на СГС, подсъдимата З. М. – прокурор по делото е използвала следните изрази, отразени в протокол от ОСЗ от 04.08.2021, стр. 14: „Също това наличие на голямо остатъчно количество урина води до често уриниране и често под два часа от съдебните заседания, които се провеждат по делото и са доста продължителни – над 5-6 часа. Досега подсъдимият С. нито веднъж не е пожелал почивка, за да посети тоалетната, което разбира се значи, че не го мъчи този проблем и е добре.“ От този израз тъжителят се почувствал публично обиден, възприел изказването за нецензурирано, саркастично и подигравателно спрямо физиологичните му нужди, което накърнило неговата чест и достойнство. На следващо място при провеждането на

открито съдебно заседание, проведено на 14.09.2021г. по НОХД №1000 по описа за 2019г. на СГС подсъдимата З. М. със свое изказване, закрепено в съдебния протокол, стр. 17: „Аз нямам нищо против, да ме отведете. Искам да изкажа, че самият г-н С., не е сигурен, че иска моят отвод, тъй като в разговор с него, след съдебно заседание, проведено на 18.06.2021г., в което беше насрочено разглеждане на молбата му за промяна на мярката му за неотклонение ДОМАШЕН АРЕСТ за 04.08.21г., той каза следното: „Аз обещавам, че никога повече няма да искам вашия отвод, ако вие, в делото за моята мярка ме подкрепите и пледирате, да ми бъде променен домашният арест““. Това изказване тъжителят възприема като клевета, тъй като разкрива неистински и позорни обстоятелства, целящи уронване на доброто му име пред съдебния състав и всички присъстващи в съдебната зала.

С Разпореждане от 27.02.2022г. СРС, НО, 112-ти състав е счел тъжбата за процесуално недопустима и прекратил наказателното производство по НЧХД №332/2022г., на основание чл. 250, ал. 1, т. 1, вр. чл. 24, ал. 5, т. 2 от НПК, вр. чл. 81 от НПК, като е допуснал явна фактическа грешка при изписването на аббревиатурата на процесуалния закон и е написано като основание „чл. 81 НК“, вместо чл. 81 от НПК, вр. чл. 132, ал. 1 от Конституцията на Република България.

Съдът намира за необходимо, на първо място, от правна страна да се произнесе по довода на жалбоподателя и неговия повереник, че атакуваният първоинстанционен акт е бланкетно мотивиран, без задълбочен анализ и се позовава на неоснователни мотиви. Този състав на съда счита, че разпореждането на районния съд не страда от липса на мотиви, тъй като в него са изложени фактическите и правни съображения на съда по повдигнатите обвинения. Правилно и обосновано е посочено в мотивите на разпореждането на СРС, че при осъществяване на служебната си дейност и изпълняване на задълженията си по служба, прокурорът З. М. се е ползвала от имунитета си по чл. 132, ал. 1 от Конституцията на Р. България, според чиято разпоредба магистратите (съдиите, прокурорите и следователите) не носят наказателна отговорност за техните служебни действия и за постановените от тях актове, освен ако извършеното е умишлено престъпление от общ характер. По делото безспорно е установено, че твърденията на частния тъжител касаят действия на прокурор М., извършени в служебно качество (упражнявайки функцията по обвинението по наказателно дело от общ характер), както и че в случая не се твърди за извършени умишлени престъпления от общ характер. Функционалният имунитет не е самоцелна привилегия, а конституционна гаранция за независимост на българските магистрати. Конституционният съд на Република България е имал повод да изрази становище, че имунитетът, установен в нормите на Конституцията за определени лица (между които са съдиите, прокурорите и следователите) представлява съвкупност от права, изразяващи се в наказателна неотговорност и наказателна неприкосновеност на магистратите. Забраната да се търси наказателна и гражданска отговорност от магистрати за престъпления от частен характер, извършени във връзка със службата им, е в обществен интерес, доколкото се гарантира независимостта на съдебната власт като елемент от държавния апарат.

По възраженията, че чл. 81, ал. 1 от НПК не е приложим като основание за недопустимост на тъжбата, СГС пояснява, че разпоредбата регламентира законовите изисквания за форма и съдържание на тъжбата, като в конкретния случай порокът касае индивидуализирането на субекта на престъплението от частен характер. Видно от текста на тъжбата се съдържат точни данни за идентифицирането на извършителя З. М., която е прокурор към СГП, лице което съгласно чл. 132, ал. 1 от Конституцията на

Република България се ползва от функционален имунитет, което е абсолютна процесуална пречка за образуване на наказателно преследване срещу нея, т.е. повдигнато обвинение е срещу лице, което не е наказателноотговорно за твърдените и описани в тъжбата престъпления.

С оглед горните си доводи въззивната инстанция намери жалбата за неоснователна. Доколкото при служебната проверка не се намериха други основания за отмяна или изменение на атакувания първоинстанционен съдебен акт, то последният следва да бъде потвърден.

С оглед гореизложените си фактически и правни съображения, Софийски градски съд на основание чл. 338 от НПК.

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА разпореждане на СРС, НО, 112-ти състав, постановено на 27.02.2022 г. по НЧХД № 332/2022 г., с което е прекратено наказателното производство по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____